

Nr 618.

Av herr **Johnsson** i Kalmar m. fl., i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition, nr 235, angående anslag
till bekämpande av arbetslösheten m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 235 meddelas, att frågan om rätt till avsägelse för ledamot i arbetslöshetskommitté varit föremål för socialministerns prövning med anledning av framställning från länsstyrelsen i Kalmar län.

Som i propositionen omnämnas anser länsstyrelsen att ledamotskap av arbetslöshetskommitté bör likställas med ledamotskap av kommunalnämnd och att sålunda för rätt till avsägelse av dylikt uppdrag skall gälla samma bestämmelser som i 15 § lagen om kommunalstyrelse finnes stadgat.

Regeringsrätten har ej godkänt denna länsstyrelsens uppfattning utan förklarat, att person icke mot sitt bestridande kunde anses pliktig mottaga uppdrag som ledamot av arbetslöshetskommitté.

Arbetslöshetskommissionen har i skrivelse av den 10 februari 1934 framhållit den tilltagande svårigheten att förmå för uppdragen lämpliga personer att åtaga sig ordförande-, resp. ledamot- och revisorskap i arbetslöshetskommittéerna och synes det önskvärt att oklarheten på denna punkt blir undanröjd. Kommissionen anför ytterligare att i kungörelsen införas bestämmelser av innebörd att uppdraget att vara ledamot i resp. revisor av en kommuns arbetslöshetskommitté skall likställas med ledamotskap av kommunalnämnd, vadan för rätt till avsägelse av dylikt uppdrag skall gälla vad härom stadgats i kommunallagarna.

Länsstyrelserna i Stockholms, Göteborgs och Bohus län förutsätta, om icke en författningsändring av dylik art borde vidtagas, och länsstyrelsen i Jönköpings län har i skrivelse av den 26 februari 1934 gjort framställning om införande av bestämmelser angående skyldighet att mottaga förordnande som ordförande i, eller val till ledamot av arbetslöshetskommitté.

Som av detta framgår uttalas på många håll önskvärheten av en författningsändring i denna fråga. Arbetslöshetens långvarighet och omfattning har gjort, att arbetslöshetskommittéerna med säkerhet kunna anses vara av permanent natur och med allra största sannolikhet kunna de inte avvecklas under lång tid framåt. Detta gör att vad som antogs, när författningen första gången skrevs, att det hela var av tillfällig natur, i verkligheten blivit något annat. Det kan också tänkas att, när nu prejudikat skapats i frågan genom regeringsrättens utslag, svårigheterna att få fram lämpliga personer kunna bli ännu större därigenom att flera säkerligen haft den uppfattningen när de blivit förordnade, att deras förordnanden varit i överensstämmelse med kommunallagarnas bestämmelse.

Departementschefen framhåller i sitt utlåtande i propositionen, att ledamotskap i arbetslöshetskommitté ej kan fullt jämställas med annat kommunalt uppdrag, för vilket skyldighet att mottaga val finnes stadgad. Arbetslöshetskommittéernas uppgifter äro dock i många delar lika med de uppdrag som åligga drätselkammare och kommunalnämnder, vilket även framgår av nu gällande författningsbestämmelser, i det att i kommun, där inte arbetslöshetskommitté finnes, kommunalnämnderna skola övertaga arbetslöshetskommitténs bestyr.

Då vi hysa den uppfattningen att en ändring i nu gällande författning synes motiverad, med vad här framförts, föreslå vi,

att riksdagen må besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om tillägg till 5:e och 7:e §§ i Kungl. Maj:ts kungörelse nr 446 av den 26 juni 1933 av innebörd att ledamotskap av arbetslöshetskommitté resp. revisor skall likställas med vad i § 15 i lagen om kommunalstyrelse på landet finnes stadgat.

Stockholm den 5 april 1934.

Gust. L. Johnsson
i Kalmar.

C. J. Högström.

Karl Magnusson
i Kalmar.